

عنوان مقاله:

بررسی رابطه خودکارآمدی و تاب آوری با انگیزش تحصیلی دانشجویان دانشگاه پیام نور مرکز پاوه

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

علی محمد احمدزاده - کارشناسی ارشد علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور کرمانشاه

علی عبدی - استادیار گروه علوم تربیتی، دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هدف: پژوهش کنونی در راستای بررسی اثر پیریش بینری کنندگی خودکارآمدی و تاب آوری بر انگیزشتحصیلی دانشجویان صورت گرفت. روش: این پژوهش یک پژوهش توصیفی از نوع هبستگی و جامعه آماری شامل تمامی دانشجویان دانشگاه پیام نور شهر پاوه در سال تحصیلی 95-96 می باشد و حجم نمونه آماری با استفاده از جدول نمونه گیری مورگان (200 دانشجوی) به روش نمونه گیری خوشه ای انتخاب شد. برای گردآوری اطلاعات از سه پرسشنامه خودکارآمدی ماسلاچ و جکسون (1993)، پرسشنامه انگیزش تحصیلی هارتر و مقیاس تاب آوی کانر و دیویدسون استفاده شد. داده های بدست آمده نیز با روش ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندمتغیره مورد تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج حاکی از آن بود که بین تاب آوری با انگیزش تحصیلی دانشجویان و خودکارآمدی با انگیزشتحصیلی دانشجویان رابطه معنادار و مستقیمی وجود دارد. همچنین مشخص شد که تاب آوری و خودکارآمدیتوانایی و قابلیت پیش بینی کنندگی انگیزش تحصیلی دانشجویان را داشته اند. نتیجه گیری: یافته ها بیانگر آن است که با افزایش خودکارآمدی و تاب آوری، انگیزش تحصیلی دانشجویان افزایش خواهد یافت.

کلمات کلیدی:

تاب آوری، خودکارآمدی، انگیزش تحصیلی، دانشگاه پیام نور، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/613734>

